

Napon žarenja 2,5V, struja žarenja 5A,
Anodni napon 3000 V, anodna struja 250 mA

	(Ad 1132)
25	165
4μ	168
4μ	170
8μ	185
9	186
11	191
11	191
20	196 do 197
25	201
28	200
31	204
	dalje učinkovito d zad

Podaci o zavejnici I: 22 zaveja, promjer d=5,8cm

Cu-žica masivna posrebrena presjeka 10mm²
(promjer žice 3,57 mm), dužina zavejnice 138cm

$$\frac{d}{l} = \frac{5,8}{138} = 0,42 \rightarrow k = 0,84 \quad w_1 = \frac{w}{l} = \frac{22}{138} = 1,59$$

$$L = 0,84 \cdot \pi^2 \cdot 5,8^2 \cdot 1,59^2 \cdot 138 \cdot 10^{-3} = 9,67 \mu H$$

Sa ovom se zavenjicom približne postize val:

$$\lambda_{\max} = 1,885 \sqrt{9,67 \cdot 275} = 97,3 \text{ m} \text{ odn. } \lambda_{\min} = 1,885 \sqrt{9,67 \cdot 205} = 26,5 \text{ m}$$

Podaci o zavejnici II: $w_1 = \frac{5}{4} = 1,25 \quad \frac{d}{l} = \frac{6,5}{4} = 1,62 \rightarrow k = 0,59$

$$L = 0,59 \cdot \pi^2 \cdot 6,5^2 \cdot 1,25^2 \cdot 4 \cdot 10^{-3} = 1,54 \mu H$$

sa C=150 pF postiže se val $\lambda = 1,885 \sqrt{1,54 \cdot 150} = 28,6 \text{ m}$

Podaci o zavejnici III: 6zageja, promjer 5,5 cm
Cu-cijev vanjskog promjera 6mm, dužina zavejnice

$$4,5 \text{ cm. } w_1 = \frac{6}{4,5} = 1,33 \quad \frac{d}{l} = \frac{5,5}{4,5} = 1,22 \rightarrow k = 0,65$$

$$L = 0,65 \cdot \pi^2 \cdot 5,5^2 \cdot 1,33^2 \cdot 4,5 \cdot 10^{-3} = 1,53 \mu H$$

Izvedeni su pokusi visokofrekventnog zagrijavanja anoda vakuummetričke triode, magnetrona i žileta. Vakuummetrička trioda V2 ispumpavana metornom uljnom vakuumskom pumpom U1 žarila se vrlo brzo i do svjetle crvenog žara najbolje sa zavejnicom I, ali se žarila devoljno i sa zavenjicem II i III kod maksimalnog kapaciteta kondenzatora. Anoda pokusnog magnetrona mnogo se teže žarila i te same de tamne crvenog žara sa zavenjicom I, dok je vrlo slabe potamnila kod zagrijavanja u zavejnici II.

Običan žilet u zraku, žarie se najbolje sa zavejnici I, ali još devoljno i sa zavenjicama II i III. Ravnu niklenu pločicu u evakuiranoj cijevi (sa zaestalim vodenim parom - plavičaste svjetlucanjem) nije uspjelo užariti, ali se vrlo jako ugrijala te bi vjerovatno bilo potrebno još samo male snage da se postigne užarivanje.

Da bi se postiglo jednostavnije rukevanje oscilatora izgradjen je posebni transformator za žarenje ispravljačica i oscilaterke RCA 838 (v. lab. dnev. br. 1130) i pristupilo se izgradnji stalka za ispravljač i oscilator od kutnog aluminija.

11.8.1952.

1130

TRAFO ZA ŽARENJE KOMPLETNOG OSCILATORA SA RCA 838
(tj. i 2 ispravljačice RG 250/3000)

Primar: 220 V, 1220 zav. Ø 0,4mm Cu+lak izvedeno
na 2 kružna valjka od prešpana 2,1mm
na svakom valjknu 610 zavoja.

Mjerena struja praznog heda 100 mA

Sekundar: Svaki valjak sekundara od prešpana
2,1mm. Izolacija od primara: valjak od
prešpana 3,1mm, zatim 6mm zrak i ponovno
valjak od prešpana 2,1mm.

Na jednom valjknu grijanje za RCA 838

10V 3,25A 62 zavoja Ø 1,5mm Cu+2x pamuk

Drugi valjak 5V 5,0 A 31 zavoj Ø 1,5mm Cu+2x pamuk
za grijanje u seriju spojenih 2 komada
RG 250/3000

1131 Ispitivanje vakuma postizivog sa 2-st. Pf. 12.10.52.
mot.uljn.sis.U₂ uz upotrebu tek.zr.

/zatimi usporedjiv. Penn.P4 sa termovakumm.T₄(T₆)
Penning je uz uliven tek.zrak pao na ca. 92, pa čak da-
lje i do 83, a to potonje je ca. 0,4uHg po P4-skali
Istodobno znatno niži otklon pokazuje i T₄ otklon ja-
sne viši od onoga priпадnom tlaku luHg, znači da i
termovakumm.regiraju na tlakove ispod luHg (v.kasnije
1133 detaljnije!). T₄ je 0,mmØ/konstantan/ \pm 0,08 mm ØFe

P.S.Kad se uz tekući zrak u stupici zatvoriti pi-
pac (3Wegehahn) tako da ostanu spojeni T₄ i P4, onda
se vakuum djelovanjem tek.zraka koji je u sklopu sa
T₄ i P4 mnogo sporije kvari nego obično, napr.ostane
se dugo oko luHg, a tek nakon 6-8 min.dodje P4 na 160,
odn. čak nakon 15-20 min.na 170, dalje praktički neide
Naknadni dodatak: Čak s tek.zrakom i U₂ postignuto na
P4 75 uA, a to je čak 0,34uHg po prilici!

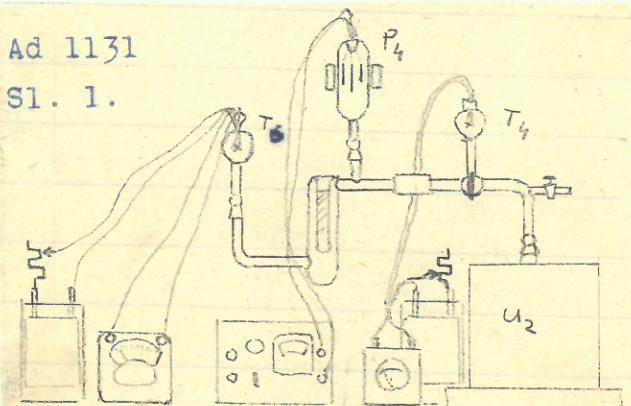
Zatim usporedjivani P4 i T₄s jedne strane i T₆s druge
strane: nadjeno da T₆ (a slično će biti i sa T₅,T₇ i T₈)
jače razlike pokazuju prema stanju ca. luHg postizi-
vom sa U bez tek.zraka, ako se doda tek.zrak u stupi-
cu (naime jače razlike nego kod T₄!). To je razumljivo
jer T₅ do T₈ imaju tanji konstantan (0,08 um 0,10 mm Ø
žice). No razlike su još ipak male i ne da ih se sigur-
no navesti. /Tek kasnije sa dif.pumpom D₃ dobivene veće
razlike otklona prema onom za luHg jer je i tlak na
koji se sa D₃ došlo bio mnogosruko niži od luHg).

1132 Baždarenje P4:s podacima T₆ kod viših
Vidi izvučenu crv.kriv. u Ad1112+1119+1132-kriv.(crt-
kano stari podaci po 1123 (loše)).

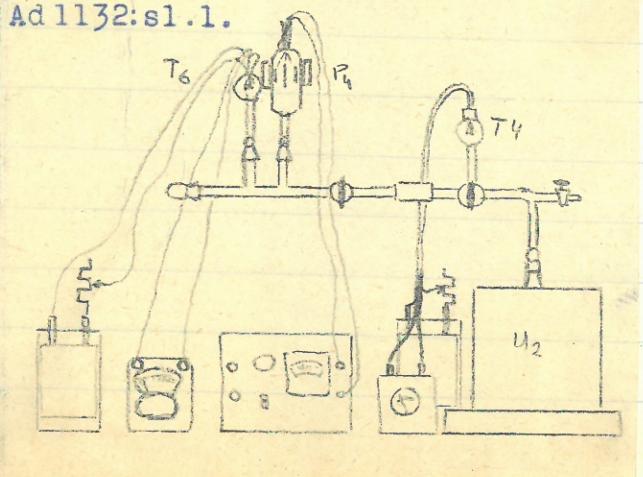
bez teme.zraka! Pnaken.dod.(1141)

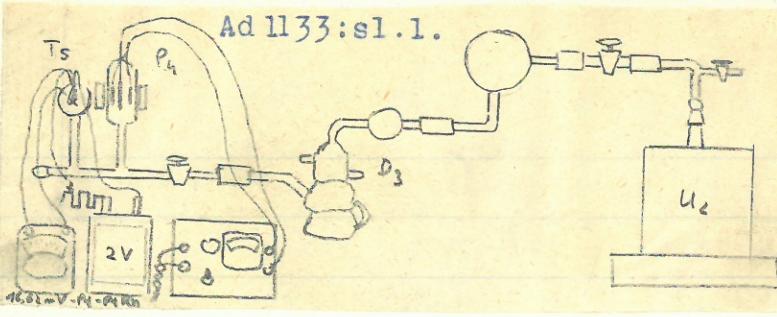
Ad 1131

Sl. 1.

Ad 1132: sl.1.

1133 Ispitivanje reagiranja T5 kod niskih pritiska postignutih sa D3 bez tek.zraka 12.8.52.
Kad se pumpa sa D3 i gleda kako T5 reagira na smanjenja pritiska od 1uHg pa na dolje, vidi se jasno reagiranje i to otprilike za 0,7 do 0,8 mV (vidi produljenje (olovkom naznačeno) krivulje T5 na Ad 1122+1123+1133.

1134 TRAFOGRIJANJE za voltage doubler 5kV
VIDI POSEBNI DODANI LIST! 1952

1135 a) Voltage doubler 5kVmax. VIDI POSEBNI LIST
b) Volt.doubler kao izvor vis.nap.za Rosenbl.br.
c) Volt.d.kao izvor vis.napona kod poskusa izbijanja s velikom demonstrac.cijevi Geissler!
SVE POSEBAN LIST!

1136: POSEBAN LIST: pokusi sa Radiation monitor!

1137: Kod pranja P4 s kromn.kiselinom otpala 1 Ni-elek troda od P4, taj postao neupotrebljiv, te je u službu uzet kao zemjenik Penning P6 (baždarenje toga P6-Penninga v. pod 1141

1138: Dalji pokusi sa radiation monitor iz 1136!
/VIDI POSEBNI LIST/ meh.

1139: Nova mjerena s G.M.brojačem, 4-scalerom i registrаторom POSEBAN LIST!

1140: Još novija mjer. sa G.M., 4-scaler i meh.registr. POSEBAN LIST!

1141: Baždarenje P6 iz 1137: a) kod vis.tlakova s pomoću T5, b) kod niskih sa VG1A (DPi-cijev!) POSEBAN LIST, ujedno ucrtano kao olovkom izvučena krivulja u Ad 1113+1119+1123+1132+1141! Vidi tu krivulju, uzeto i u skalu za P6 !

1142: Evakuiranje magnetrona s cilindr.anodom (Branko radio): anoda usjana sa ca. 600V i oko 20 mA! VIDI za detalje POSEBNI LIST!

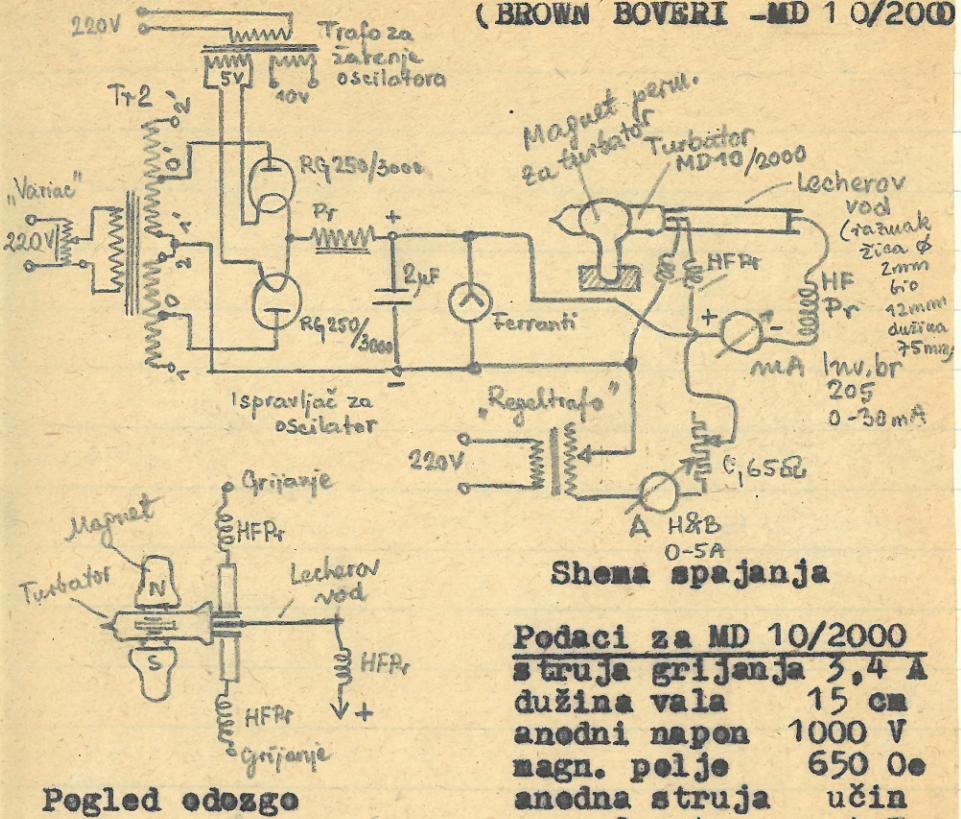
1143: G.M.brojač i Rosenblumov br. napajani iz volt doublera! Priključak na 4-scaler i meh.registr. VIDI POSEBNO

1144: Impulsi G.M.broj. i b) ROsenbluma (-čestice) sa Schleifenelektrometrom Phywe. VIDI POSEBNO

1445
PRVI POKUS SA TURBATOROM

25. 8. 1952.

(BROWN BOVERI -MD 10/2000

Podaci za MD 10/2000	
struja grijanja	3,4 A
dužina vala	15 cm
anodni napen	1000 V
magn. polje	650 Oe
anodna struja učin	
20 mA	4 W
40 mA	10 W
grijanje na ca. 2,5 A i hla-	60 mA
diti ventilaterom)	20 W

Prije pedne zagrijali turbator propisne 120 s i enda postepeno povećavali anodni napen sa "Variac-em" (na Variac-u 80 V, an.str.ca.2mA). Ked male struje 2 mA pažljivo centrirali magnet u oba smjera dok nije pala anodna struja na minimum. Zatim smo povećavali anodni napen dalje ali smo primjetili svjetlucanje u magnetrenu bijele na katedi od povratnih elektrena i plavičastu u međupresteru. Ked ca.650 V i 35 mA sa dovedem an.napena na kraj Lecherewog veda u cijevi delazilo je preskoka, ali sa tinjalicom konstatirano dosta jakе titranje i ustavljeni čverovi na razmaku ca. 7,5 cm. Akumulatorska žaruljica za 6 V takođe svijetlila na istom razmaku čverova. Radjene je bez HF prigušnice u anodnom dovedu i sa instrumentom 0-0,03

KJ(Tl)scintilacioni kristali
(Vinca)

BRIMAR

at the
RADIO SHOW

at the
RADIO SHOW

inca)

1700-1800 100 miles N of
Cape Town, South Africa

2028074, 193m Br., 1-2 d. 1930, f.
2 eggs, M 2d. eas. 11, yolk ves.
2-62 B. n. w.

~~Co Al 28γ m 0,191
el -> m ~ 10,0121~~

~~Ne 28γ 1,021
el -> m 0 meber
(JY) 28γ 1,021~~

~~1921~~

~~el -> m 0,191
el -> m 0,191~~

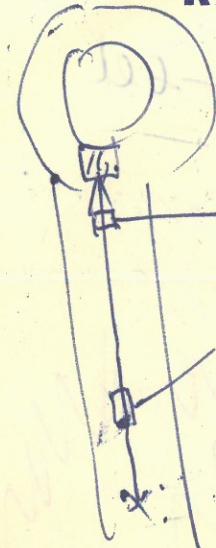
~~el -> m 0,191
el -> m 0,191~~

~~Co 60 e 28γ m 1,617 MeV
2. 11 1,53 MeV~~

~~Co⁶⁰ → 1922
5 gocine~~

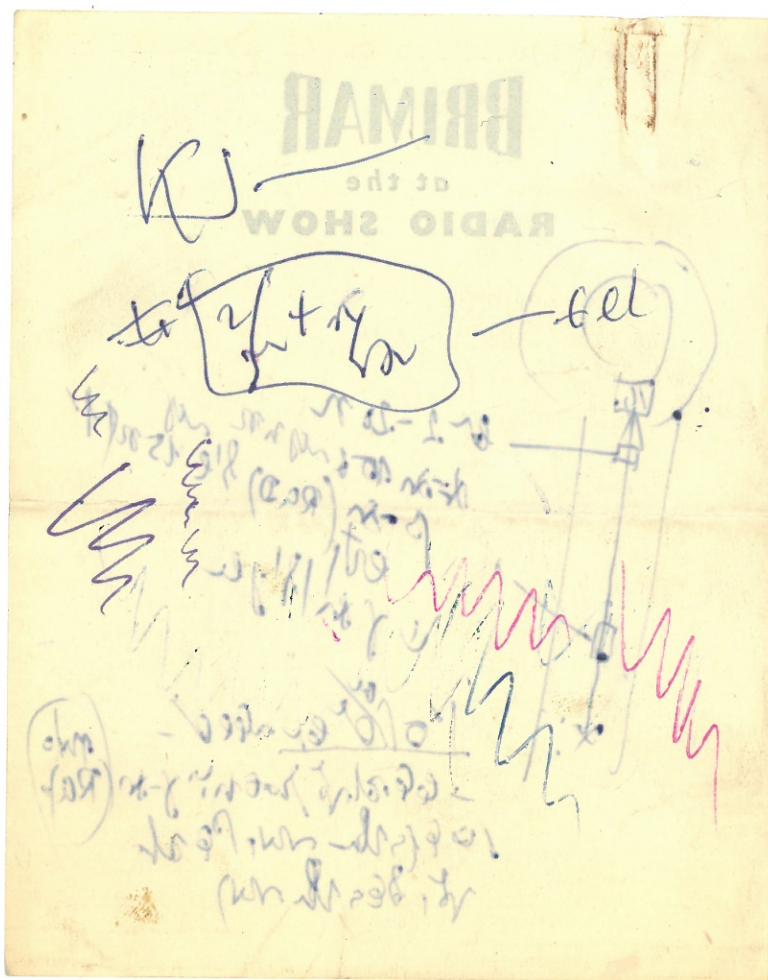
~~AMMAM (LATUGS)
KITS~~

BRIMAR
at the
RADIO SHOW

or 2-20 N
diam 106 mm n w 15 m(1'
P-20 (RAD) 816 15 m(1'
ext 181 yes

Kooper extended -
- 6 ft 6 in (radio)
10 ft (radio, P-20)
15 ft (radio)

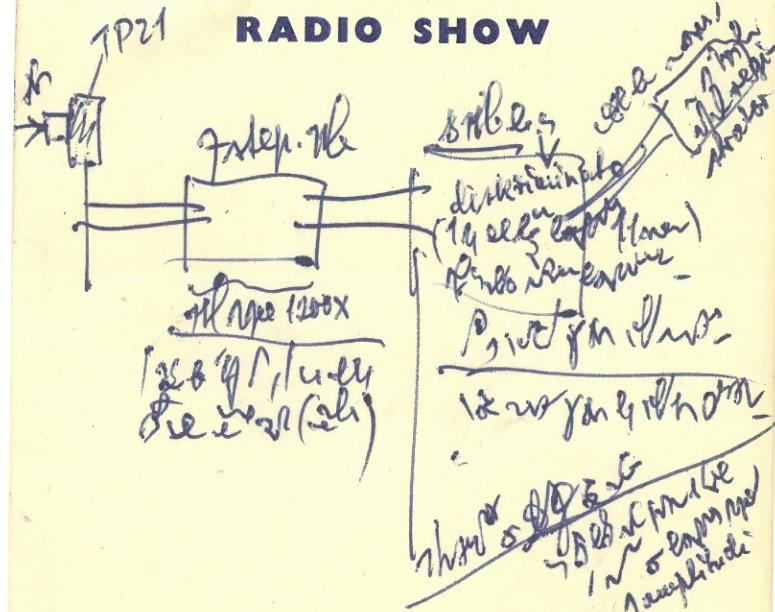

BRIMAR

at the

RADIO SHOW

3)

4700 ohms 1000 ohms
1000 ohms 1000 ohms
1000 ohms 1000 ohms

1134

Trafo za žarenje za 5kV voltage doubler.

Presjek jezgre netto cca $7,5\text{cm}^2$. Primarno 1230 zaveja žice $0,3\text{mm} \varnothing$ Cu-lak. Sekundarne 2 puta po 27 zaveja žice $1\text{mm} \varnothing$ Cu-lak. Izolacija između primara i oba sekundara: 2 sloja po 1mm prešpana i sloj zraka 6mm debljine.

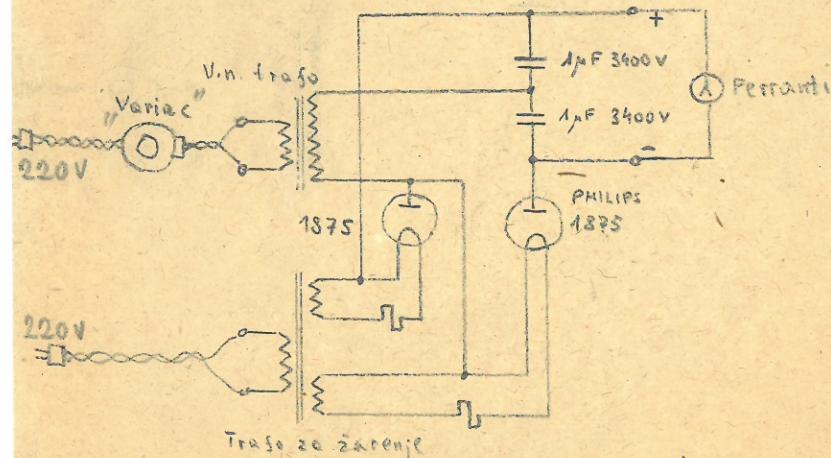
Struja magnetiziranja 130mA . Upraznom hedu sekundarne 5V , kod opterećenja sa $2,3\text{A}$ $U_2=4,4\text{V}$. Pošto je za pogon ispravljačica Philips 1875 potrebne 4V , $2,3\text{A}$, dedan je u seriju sa svakim sekundarnim namotajem po jedan komad "Kanthal" otporne žice $\varnothing 0,8\text{mm}$ i dužine 11cm .

1135

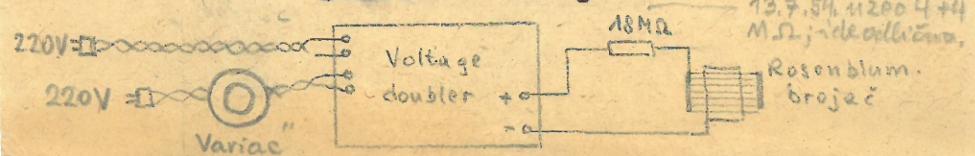
a) Voltage doubler za 5kV.

Izvedba na daski od čamovine. Trafo za žarenje i itrafo za viseki napon ima svaki svoje posebne stezaljke za priključak na mrežu, radi omogućenja regulacije napena primarno.

Kod mjerjenja istosmjerne napona bez opterećenja pomoći Ferranti-a, dobivene 1200V kod 49V na Variaku, što znači da bi se dobile ca 5400V kod 220V na Variaku.

b) Voltage doubler kao izvor visokog napona za Rosenblumov brojac

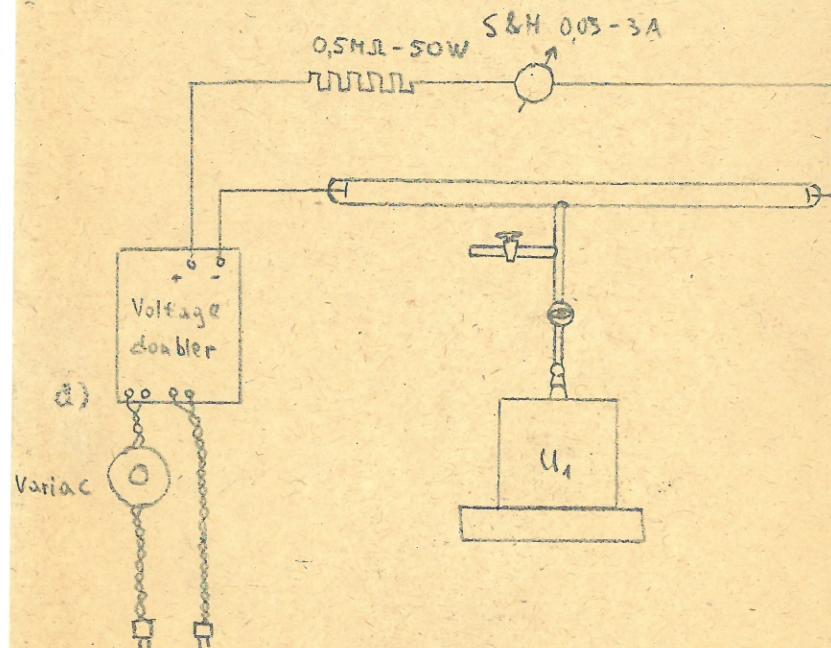

1135 nastavak

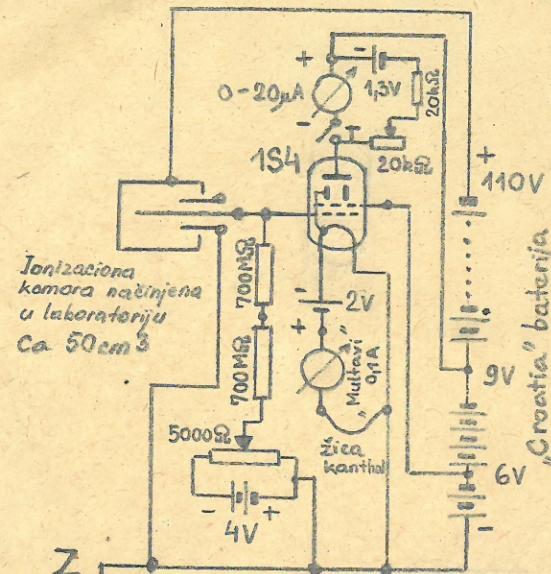
Već kod napona 160V na Variacu brojač registri-
ra udarce čestica polonija, iznad 180V radi
potpuno pouzdano tako da daljnje povišenje na-
pona ne deprinosi povećanju broja registracija.

c) Pokus s izbijanjem u Geisslerovej cijevi

Upotrijebljena jednosestepena Pfeiffer uljna si-
saljka i velika 1m duga cijev za izbijanje. Za
ograničenje struje služio je veliki otpornik
od rentgena, 0,5M -50W. Najveća struja koja je
tekla kroz cijev iznosila je 5 mA. Variac je pri
tome bio namješten na 220V. Izbijanje se nije uga-
silo niti pri najboljem vakuumu.

POKUSI SA "RADIATION MONITOR"

Uzeta je miniaturna baterijska izlazna "beam" tetroda 1S4, kojoj su dani naponi $u_a=9$ V i $u_g=6$ V tako da je "izgladnjena" ("starvation") radila sa mikroamperskom karakteristikom /v.nacrt. krivulju $i_a/\mu A/-u_g/V/$ ad 1136/. Između $u_g=-2,4$ V i $u_g=-2,8$ V krivulja je vrlo približno posve pravčasta i ima maksimalnu strminu $125 \mu A/V$, te tako nadmašuje specijalne elektrometarske cijevi /na pr. elektrometar. tetroda E1423 imade strminu $25 \mu A/V$ a elektr.met. trioda imade strminu $60 \mu A/V/$. Aparatura je montirana na malu pertinaks pločicu, sa svim mjerama opreza da se pestigne maksimalni izolacioni otpor između katede i rešetke 1. Upotrebljeno je podnožje od fenela, a sama cijev 1S4 imade izvode direktno iz stakla. Otpori od $700 M\Omega$ učvršćeni su na šasiju same sa krajem vezanim na potenciometar 5000Ω , a drugi je kraj same žicom spojen na rešetku 1 i na katodu ionizacione komore!

Radna točka je po i_a-u_g karakteristici izabrana kod $u_g=-2,8$ V; $i_a=40 \mu A$. Budući je struja mirevanja veća od maks. otklena $20 \mu A$ upotrebljenog najosjetljivijeg mikroamp.metra inv. br. 268 te je izvršena kompenzacija supрetnom strujom

1136 (nast.)

tek priključen instr. 0-20 μA preko tipke T.
Ukopčanje instr. 0-20 μA tipkom T smije se vršiti samo iza ukopčanih svih ostalih napona!

Rezultati mjeranja:

- a) Ca. 3,3 milikiria Cezija 134 približene posve prednjem zidu ion. kom. od aluminij felie 0,25 mm i dobiven je otklon ca. 3 μA .
- b) Velika ionizaciona röntgen cijev za pogon iz velikog induktora na 6V-aku., dala je na udaljenosti od ion. kom. otklon za ca. 0,4 do 0,6 μA /zavisne o uđešenju induktoreveg prekidača/. Na udaljenosti 1,25 m od ion. kom. dobiven je otklon za ca. 15 μA .
/Zaster uz odmoreno oko u potpunom mraku svijetli na udaljenosti od ca. 5m od iste röntgen cijevi vanredne slabo ali još posve zamjetljiv/
- c) 5,29 mg čistog Ra /denešenim od g.dr. Körblera, sa filterom 0,1 mm od "monel" metala (legura Mg i Al), daje na udaljenosti 21 cm od ion. komere otklon za 4,2 μA , a na udaljenosti 7 cm otklon za 19 μA . No tu se dobivaju takve veliki otkloni zbog djelovanja β -zraka, jer isti preparat u zaštitnoj kutijici, koja ne može zauštaviti γ -zrake, daje otklon na 7 cm samo za ca 0,4 μA !

Grubi račun osjetljivosti "RADIATION MONITOR-a"

Ako puni otklon 20 μA zbog $\text{Sr}-125 \mu\text{A}/\text{V}$ proizvodi napon na rešetki $\frac{20}{125} = 0,16 \text{ V}$ onda uz rešet-

kin otpor ca $10^9 \Omega$ mjerimo struju kroz komoru $\frac{0,16}{10^9} = 1,6 \cdot 10^{-10} \text{ A}$. Budući je $1\text{r}/\text{s} = 1/3 \cdot 10^{10}$

A/cm^3 te je osjetljivost uz 100 cm^3 ion. komore

$$\frac{1,6 \cdot 10^{-10}}{100} \cdot 3 \cdot 10^9 = 4,8 \cdot 10^{-3} \text{ r/s odnosne}$$

$4,8 \cdot 10^{-3} \cdot 3600 = 17,2 \text{ r/h}$ kod punog otklova instrumenta. Budući se još lako čita otklon od 0,25 μA te se može približne još zamjetiti ionizacija od ca. 0,2 r/h .

14.VIII.1952.

1138

DALJNJI POKUSI SA "RADIATION MONITOR" iz lab.
dnev. br. 1136

Prof. Dr. Körbler i Dr. Frank donijeli 10 kom. igala po 5 mg Ra+nusprodukti pa su učinjeni slijedeći pokusi:

(a)

vata s
kojom je za-
čepljena sta-
klena cijev-
čica pokazala
radioakt. sa
G.M. v.l.dn.
br.

posuda od Pb debljine
10 mm
staklena cijevčica
10 kom. nefiltriranih
igala po 5mg Ra+nuspro-
dukti. Stijenke igala
navedne od Pt navedne
0,1 mm debljine.

- 1) Neposredno pred ien.kom. R.M.-a otklon 5,4-1,41
- 2) na razmaku od ion.kom. 26 cm " 2,1-1,0-1,1
- 3) " " " " 100 cm praktički neza-
mjetljiv otklon

(b)

staklo desto debelo

- 1) na daljini 10 cm 11,5-1,0-10,5 μA
- 2) " " 5,5 cm 20,0-1,0-19 μA
- 3) " " 26 cm 3,7-1,0-2,7 μA
- 4) " " 100 cm 1,3-1,0-0,3 μA

(c)

Igle (svih 10 kom.) zabedene u para-
fin

- 1) na daljini 7,5-8 cm 20,0-1,0-19 μA
- 2) " " 26 cm 3,7-1,0-2,7 μA
- 3) " " 100 cm 1,3-1,0-0,3 μA
- 4) na presj.razmaku 1 cm
otklon na grubljem instr.
0-300 μA

80 μA

Uspoređujući rezultate mjeranja (b) 3) i 4) sa
rezultatima mjeranja (c) 2) i 3) vidimo da stakle
praktički ništa ne apsorbira!

14.VIII.1952

Nov 1435

MJERENJA SA APARATUROM iz lab.dnev.br.

G.M.brojačem, SCALER-om i MEHANIČKIM REGISTRATOROM.

Prilikom posjete Dr.Körblera sa 50 mg nefiltriranog Ra predvedena je aparatura sa G.M.brojačem, 4-Scalerom i meh. registraterom.

Na udaljenosti od ca. 3,5 m aparatura je vrlo intenzivne registrirala prisutve 50 mg Ra zatvoreneg u olovnoj posudi debljine stijene 10 mm. (Iza zatvorenih vrata moglo se pesve lijepe zapaziti približavanje Ra, dok su zidovi znatno apsorbirali zračenje, pa je prolaz Ra ispred vrata hodnika bio vrlo selektivan!)

Provjeravajući da li je parafin u koji su bile ubodene igle sa Ra zagadjen, opažene je intenzivne reagiranje aparature i uz čiste prislonjen parafin iz lab.dnev.br uz G.M.brojač zabilježene je 4.(2391-1696)-2780 udaraca u minuti.

Iza toga prinesena je na razmak od ca 14 cm od G.M.brojača vata sa kojom je bila začpljena staklena cijev sa 10 kom.igala Ra po 5mg (v.lab.dnev.br.

) i opažene je opet intenzivne reagiranje aparature. Mjerenje je dalo 4.(1195-492)=2812 udaraca u minuti!

Pažljivim pregledavanjem parafina nadjeno je na njemu vate. Ona je uklonjena pincetom, pa je zatim ustanevljeno, da parafin ne pokazuje zračenje. Ostaje otvorene pitanje zbog čega je vata pokazala take intenzivne zračenje. Odlučene je da se naken nekoliko mjeseci ta ista vata, od sada više neizlagana zračenju Ra ponovne ispita. Vjerojatno su tragovi Ra zaostali na vati, po izjavi Dr.Körblera prilikom otapanja Ra u izvjesnom otapalu.

Olovna posuda u kojoj se Ra čuva također je pokazala zračenje, ali u mnogo manjoj mjeri naken to je Ra izvadjen, ali same tada kada je otvorene sude bie uperen na G.M. brojač.

15.VIII.1952.

1140
JOS

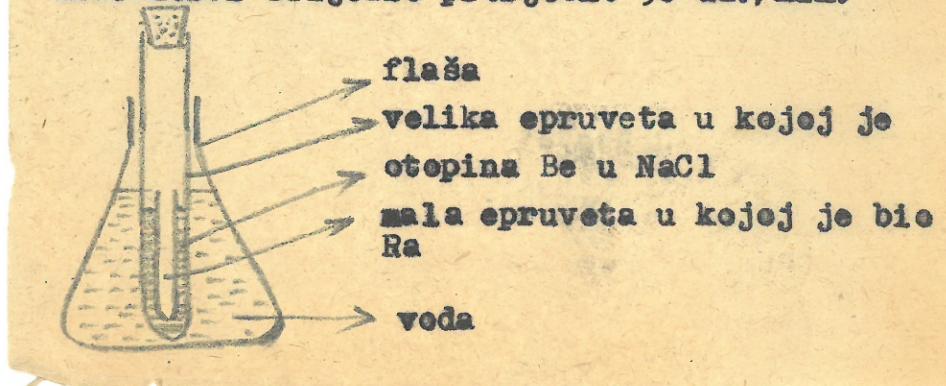
NOVA MJERENJA SA G.M. BROJAČEM, 4-SCALEROM I
MEHANIČKIM REGISTRATOROM (v.lab.dnev.br.)

24 sata nakon mjerjenja zračenja vate iz lab.dnev
br. izvršene ponevne mjerjenje na razmaku
14 cm od G.M.brojača i dobivene je 204 udarca
u minuti.

Vata koja je bila u Pb pesudi na dnu pokazala
je na istom razmaku 14 cm 212 ud./min. Dan ranije
nije bila mjerena.

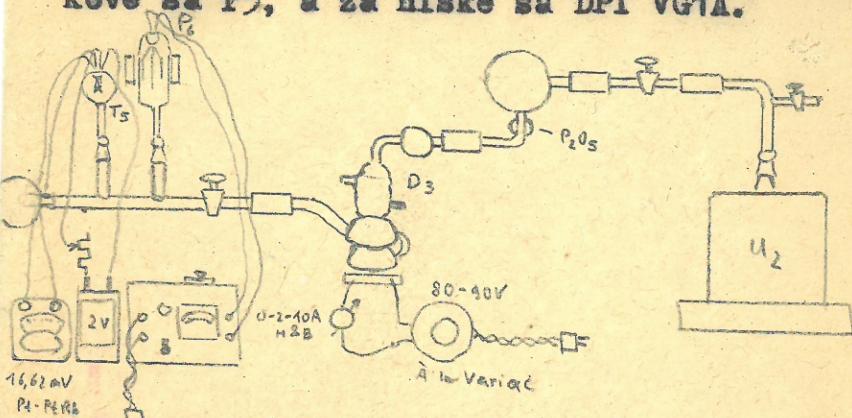
Staklena epruveta u kojoj je bilo 50 mg Ra sa
male vate na dnu dala je na razmaku 5 cm 300
ud./min.

Posuda sa Be koju je doneo Dr.Körbler, a u koju
je 16.IX.1949 on stavio otopljeni Be u NaCl i
izlagao zračenju Ra pokazala je potpuno prislonj
na uz G.M.brojač u dva mjerjenja 176 edn. 178
ud./min, dok je G.M. prepusten djelevanju samo
kozmičkim zrakama i eventualnim zaestacima radio
aktivnosti bilježio prosječno 90 ud./min.

a) Baždarenje P6 sa T5 kod visokih tlakova

Pošto je kod pranja kiselinom otpala jedna elektreda na P4, baždaren je P6, i te za visoke tlakeve sa T5, a za niske sa DPI VG1A.

Za srednje tlakeve nije baždaren, a krivulja u Hg- μ A je u tem području crtana same približne kako bi vjerojatno trebala da izgleda.

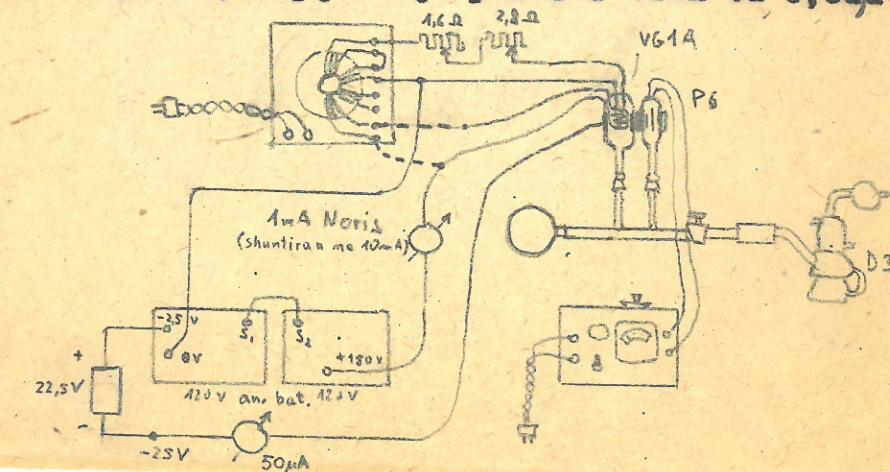
Rezultati baždarenja sa T5 :

T5 u Hg	10	3	2
P6 μ A	248	242	220

b) Baždarenje P6 sa VG1A

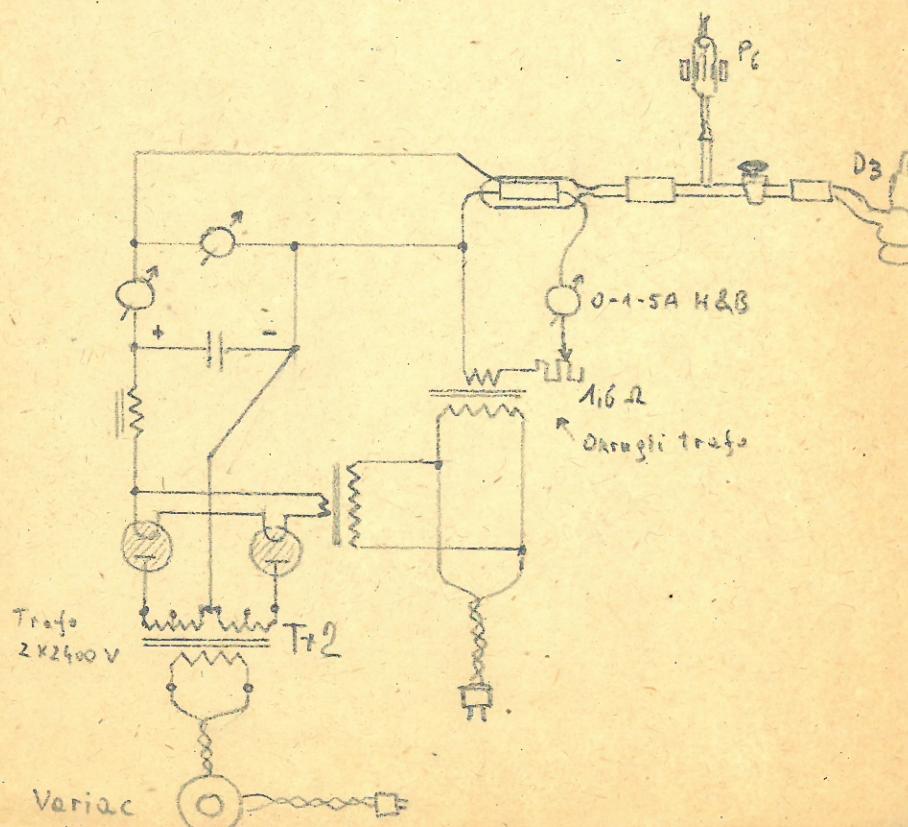
Baždarenje je vršene sa aparaturom prema skici. Vakuum od ca $0,1 \mu$ postignut je poslije 25min. sisanja.

Vršeno je izžarivanje svih elektreda triode, tako da je istevremene žarena nit, rešetka(6Vca7A iz 6V nametaja okrugleg trafoa za žarenje i kolektor (anoda) plinskim plamenikom. Uz sve te mjere opreza, uspjelo je postići tlak od $0,01\mu$

Evakuiranje magnetrona

Evakuiranje magnetrona vlastite preizvednje vršeno je pomoću aparature za sisanje sastavljene od dvestepene Pfeiffer uljne pumpe i vodom hladjene difuziene D3. Izžarivanje anode vršeno je strujom emisije. Kao izvor anodnog napona služio je veliki ispravljač za oscilator. Nit magnetronske žarena je strujem 2,8A iz ekrugleg trafea za žarenje. Anoda užarena je jasne crvenog žara u roku od 5-10 sek. kod 600V i 22mA (na Variacu od 80 do 100V), radjene u pedručju struje zasićenja. Opterećenje anode kod usijavanja $600 \cdot 0,022 = 13,2$ W. Usijavanje anode nije bilo jednolike, nego samo u sredini, jer je žarna nit bila znatno kraća od anode. Stakleni balon magnetrona grijan i plamenikom, ali se ugrije deovljeno i samim žarenjem anode. Kod zataljivanja pukle je staklo na mjestu zataljivanja, tako da evakuiranje nije uspjelo. Skica aparature:

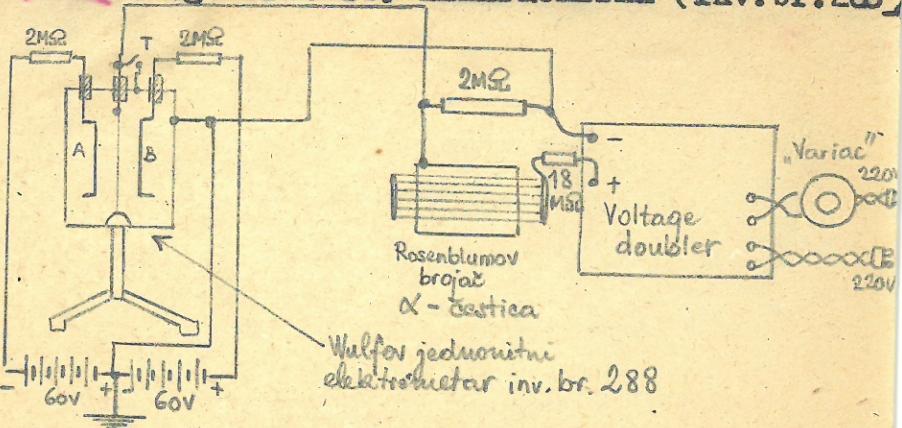
Pri istovremenoj upotrebi oba vakuummetra, nastaje njihove međusobne smetnje, oba pokazuju više, vjerojatno uslijed komunikacije ionskih struja preko devednih cijevi. Čim se jedan vakuummetar iskopča, drugome pada otklon za ca 3 do 5 μA. Baždarenje kod najnižih tlakova 0,04 i 0,05 u Hg vršeno je tako da je ukopčan uvjetno jedan vakuummetar i očitavanje vršeno poslje postizavanja stacionarnog stanja vakuuma. (I jedan i drugi vakuummetar edmah po ukopčanju pokazuju više μA, t. j. viši tlak, trioda radi otpuštanja plinova iz katede, a Penning vjerojatne također radi otpuštanja plinova iz elektroda i stjenki) Kad viših tlakova (0,1 u i više) mjerena je vakuum istedobno na oba vakuummetra, pošte međusobni uticaj tame toliko ne smeta, a pogreške su na oba vakuummetra približno iste i isteg predznaka. Mjerena je vršeno uz $I = 5\text{mA}$ $U_a = +150\text{V}$, $U_g = -25\text{V}$, tako da je osjetljivost $160\mu\text{A/u Hg}$.

Rezultati mjeranja:

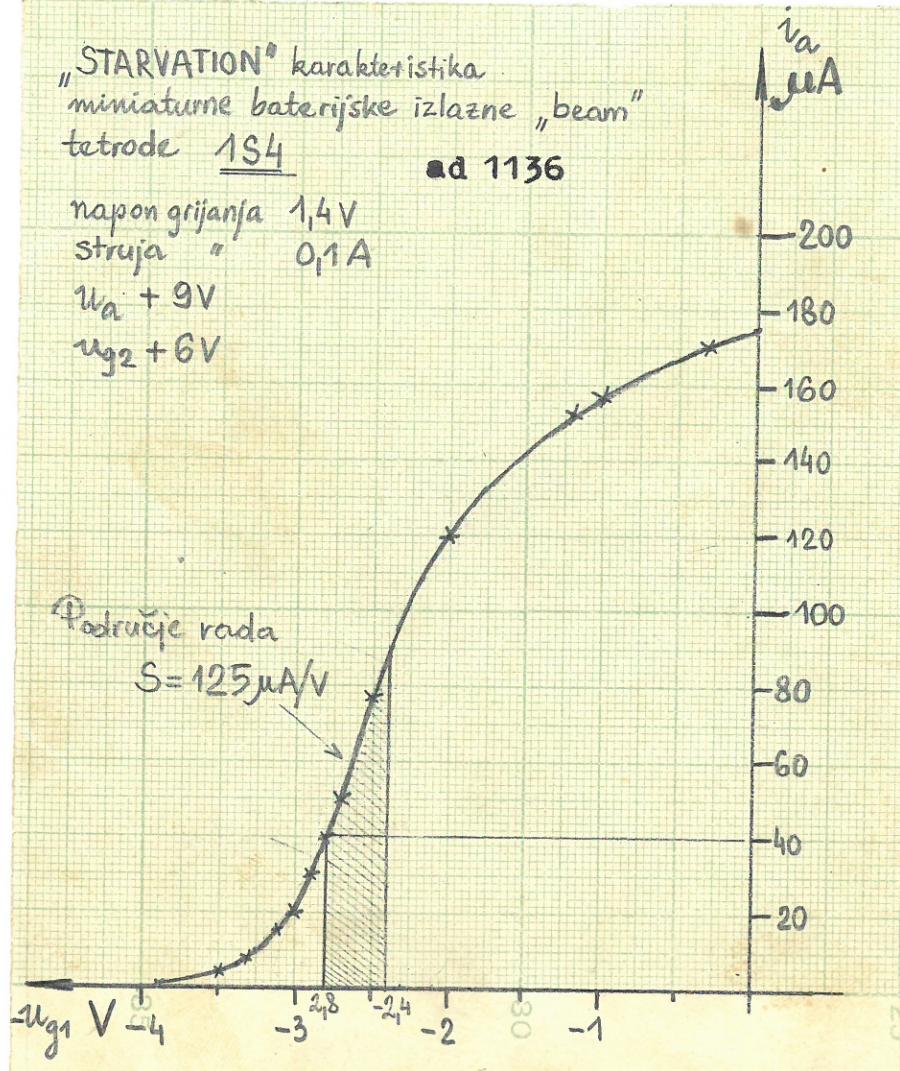
$P_6 \mu\text{A}$	22	25	28	33	37	50
$VG1 \mu\text{Hg}$	0,04	0,05	0,06	0,08	0,1	0,2

20.VIII.1952

1144 21
REGISTRACIJA IMPULSA ROSENBLUMOVOG BROJACA POMOĆU WULF-ovog JEDNONIT. ELEKTROMETRA (inv.br.288)

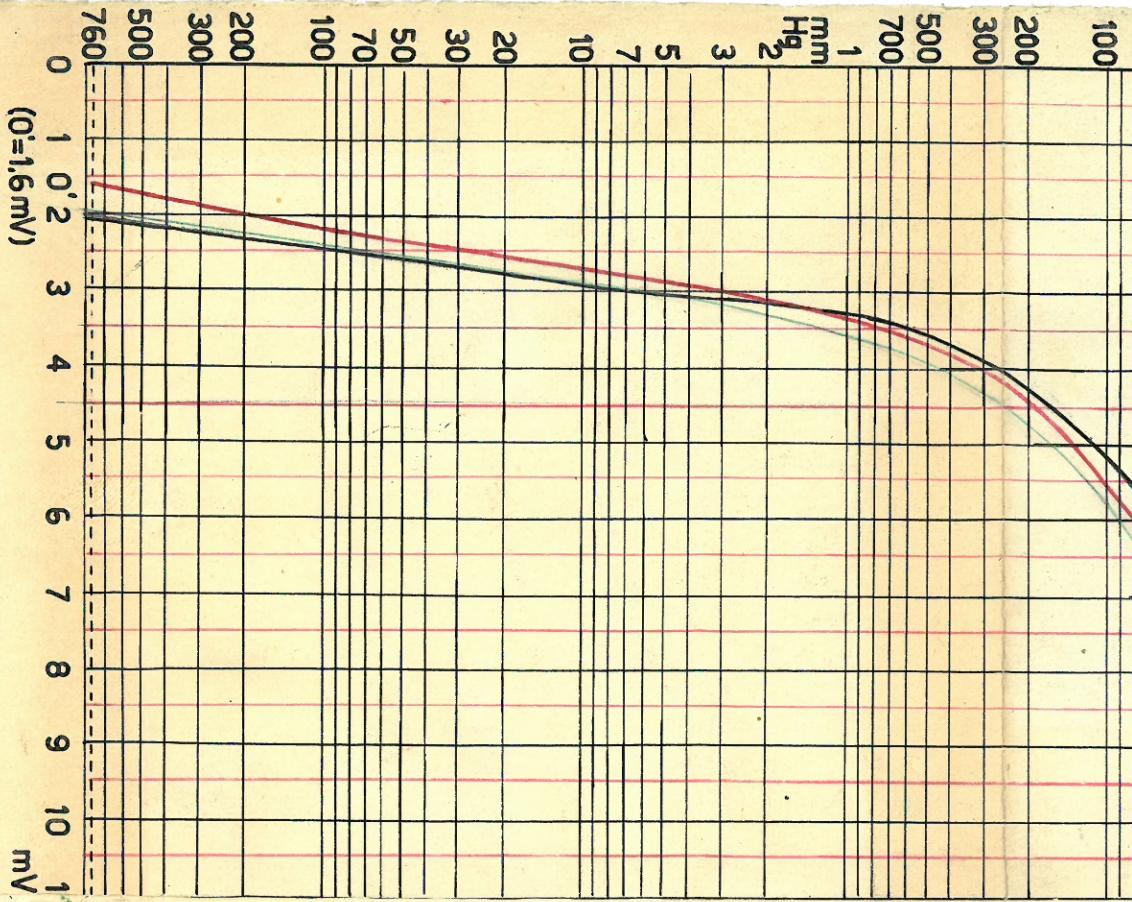
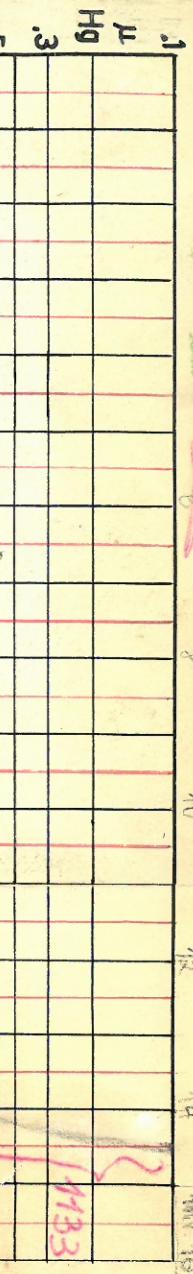
Aparatura spojena kae na gornjoj slici. Otkloni projicirani pomeću Reiter lampe kae u lab. dnev. br. . Kao izvor α -čestica služio Po. Postignuti su etkleni od ca. 3 mm na slici premjera ca. 15 cm uz napon impulsa uziman sa otpora $2 M\Omega$. Zbeg struje tijaveg izbijanja debivenje pemak niti iz položaja simetrije za ca. 3 cm na projekciji. Pazi!-postoji opasnost da nit буде privučena na pomećnu elektrodu. Obzirom na visoki napon R.brojaca i upotrebu velikog otpora $2 M\Omega$, jer se uz manje otpore ne debivaju za mjetljivi etkleni, (vjerevatne zbog mnoge kraćih impulsa nego kod G.M.brojaca), nije preporučljivo ovako raditi!

Ad 1122 + 1123 + 1133

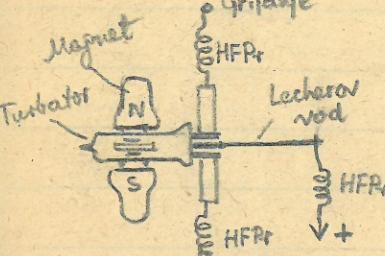
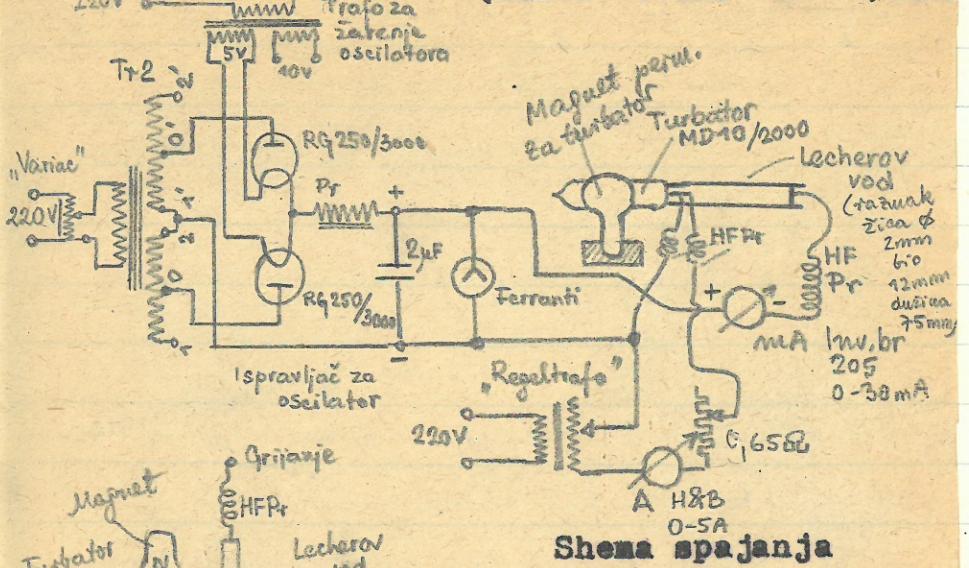
14

mV. 16

Bazoarenje T₄ u M. 10.
Ad 1122 24.7.52
Ad 1123 25.1.26.7.52.
1122: Baždarenje T₅
do T₈ (po pomoći u
1122 baždarenog T₄)
(M. boždar i Duško
Kovačević 3. juli)

1445
PRVI POKUS SA TURBATOROM
25. 8. 1952.
(BROWN BOVERI -MD 10/2000)

Pogled odozgo

Pedaci za MD 10/2000
struja grijanja 3,4 A
dužina vala 15 cm
anodni napen 1000 V
magn. polje 650 Oe
anodna struja učin
20 mA 4 W
(kad an.str. 60 mA smanjiti 40 mA 10 W
grijanje na ca. 2,5 A i hla- 60 mA 20 W
diti ventilaterom)

Prije pedne zagrijali turbator prepisane 120 s i onda postepeno povećavali anodni napen sa "Variac-em" (na Variac-u 80 V, an.str.ca.2mA) Ked male struje 2 mA pažljive centrirali magnet u oba smjera dok nije pala anodna struja na minimum. Zatim smo povećavali anodni napen dalje ali smo primjetili svjetlucanje u magnetrenu bijele na katedi od povratnih elektrena i plavičaste u međuprestoru. Ked ca.650 V i 35 mA sa dovedem an.napena na kraju Lecherovog voda u cijevi dolazilo je preskaka, ali sa tinjalicom konstatirano dosta jakе titranje i ustavljeni čverovi na razmaku ca. 7,5 cm. Akumulatorska žaruljica za 6 V takođe svijetlila na istom razmaku čverova. Radjene je bez HF prigušnice u anodnom dovedu i sa instrumentom 0-0,03

1145 (dalje)

-0,3-3 A. Iza pekusa je ustanovljene da je anodni instrument pemaknut iz položaja nule, vjerojatno zbog visokofrekventne struje koja je kroz njega prelazila. Iza tega nije nam više uspjevalo zatitrati turbator, nego je stalno dolazilo do svjetlucanja i preskeka u cijevi. (Možda i slabim vakuum!)

Po pedne smo sa fluksmetrom "Nerma" (750000 M zav.) uz pomoć zavejnica sa 15 zav., presjekom $5,7 \text{ cm}^2$ izmjerili premjenu 40000 Mzav, pa je prema tome $B^+ = 40000/15.5,7 = 468 \text{ G}$ tj. $H^+ = 468 \text{ Oe}$, a ne 650 Oe kolike bi morale biti po podaciima Brown Beveri, a niti 350 Oe koliko se rabi za turbator kao pomoći oscilator. Zato smo i dobili osciliranje kod ca. 650 V, a ne kod 1000 V uz an.str.ca. 35 mA! Dodali smo HF prigušnicu u anodni deved i uzeli instrument Inv.br. 205 0-30mA a deved an.napena udesili na razmak ca. 5 cm od pednežja turbatera i pažljivim centriranjem magneta kod maleg anodnog napena (na "Variac-u" ca. 80 V) udesili minimum struje anodne. Daljnjim povećavanjem an. napena (na "Variac-u" do ca. 200 V) i zatim malim smanjenjem tako da je anodna struja bila ca. 30 mA postigli smo opet titranje turbatera Šte smo ustanovili tinjalicom

Ustanovivši tako da turbator ipak radi nakon svih peripetija, svjetlucanja i probijanja HF napena (vjerejatne zbeg neopterećenja) rastavili smo aparaturu i odgledili daljnje pekuse.

1146

Prva mjerena sa Universal Bridge Marconi Instruments Ltd davao prisjeljku iz Londona preko Riječke brodou „Užice“

22.VII.1952

a) Mjeruje R: Mjerili suš otpore $50 \text{ k}\Omega$, $2M\Omega$, 708Ω i 14Ω . Od tih najmanje optičivo je mjeriti bilo 14Ω (dakle S8H Wh.-most de calicu uklonjavat Univ. bridge Marconi za manje otpore.)

b) Mjeruje L i Q: Mjereni $L = 0,14 \mu\text{H}$ jedue improvizirane spule sa 3 zavoja za 4-5cm promjera. Q je bio ~~1000~~ ~~1000~~ ca. 0,1 (red. veličine). Zatim mjereno $L = 195\mu\text{H}$ i $Q = 0,8$ (Q mjereno sa S8H Wh.-mostom i sa Univ. bridge Metre bis 14 Ω). Spula za oscilator (sa Cu-potrebrem žicom, velika, 22 zavoja promjera 5,8cm) mjerena je sa rezultatom $L = 9,6\mu\text{H}$, a ratun je dao $9,7\mu\text{H}$. Zatim je mjerena kratkovalna spula sa 8 zavoja Cu-žice 1,2mm \varnothing , promjera 2,5cm i dužine 175cm te je dobiten $L = 0,7\mu\text{H}$.

c) Mjeruje C i tgS: Mjerili suš kapacitet kondensatora sa dvije okrugle ploče promjera 4,5cm stonute uz polivinil debljine 0,018 te suš dobili $C = 320\text{pF}$ i $\text{tgS} = 0,074$. Izvadivši polivinil mjerili suš: $C_0 = 84\text{pF}$ i $\text{tgS} = 0$ dakle je $\epsilon' = 4$.

Su računaju po formuli $C_0 = \epsilon_0 \frac{S}{d}$ sa $S = 15\text{cm}^2$ i $d = 0,018\text{cm}$ dobiti suš 744pF

1147 (nast.) Narečito je kritična struja grijanja magnetrona. Ispod 3,5 A uopće se ne postižu oscilacije! Iznad 3,5 A svake povećanje struje grijanja znatno povećava izlaznu snagu, ali i opterećuje anodu - zate: oprez!

Najbolje je, ako ne oscilira, uzbudjenje magneta postepeno povisiti, dok i kad napona od ca. 1200 V anodna struja ne padne na ca. 1-2 mA, a zatim opet postepeno smanjivati uzbudjenje magneta dok se ne prekorači struja od ca. 10 mA i dok se ne ustanove oscilacije. Ako i te ne negne onda treba mijenjati devoda anodnog napona

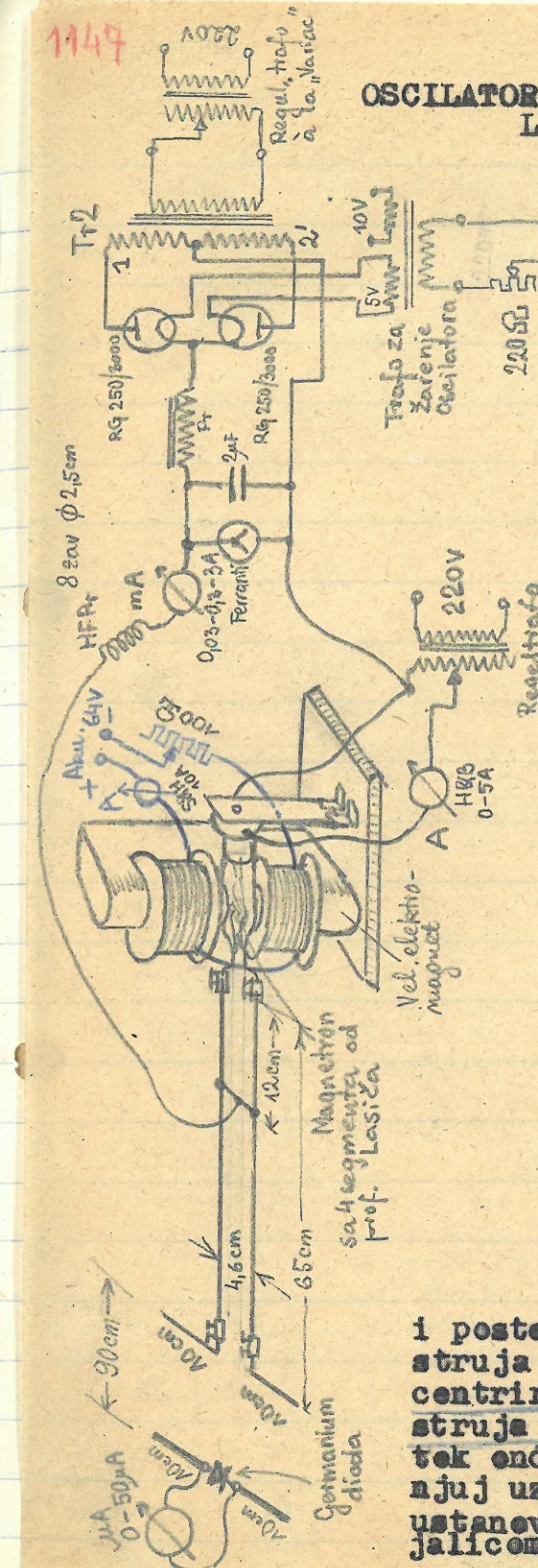
(poležaj)

na Lecherevom vodu, male povećati struju grijanja magnetrona i peneviti manevriranjem sa uzbudjenjem magneta!

Mnoge bolje prilagedjenje dipolne antene, a uz manju snagu i prema tome duži život magnetrona, može se postići uz isti Lecherev vod kao na slici sa slijedećim iznosima: struja grijanja 3,6 A, anodna struja same 5 mA (a ne 15 mA) ali zate anodni napon 1150 V (a ne 500 kao ranije), uzbudjenje magneta 1 A. Na razmaku od odašiljačke antene ~~minimum~~ 68 cm primano je 18 uA. Neonka nije svaki put htjela paliti, ali je 6 V sijalica vrlo intenzivne svjetilila kad direktno premeštenja Lech.voda i još dovoljno kad kapacitivne veze.

28.8.1952.-

OSCILATOR SA MAGNETRONOM PROF. LASIĆA

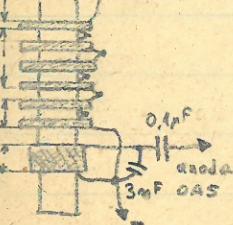
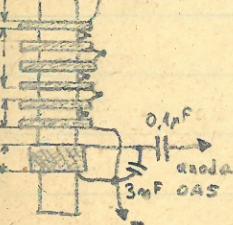
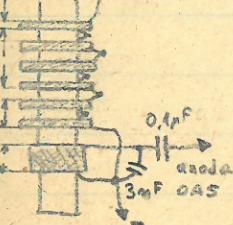
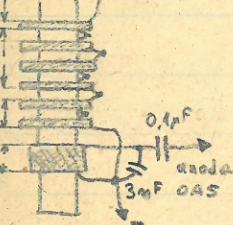
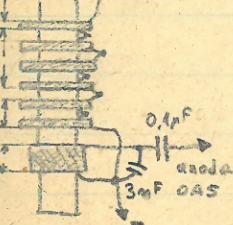
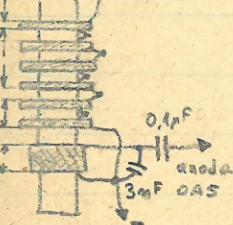
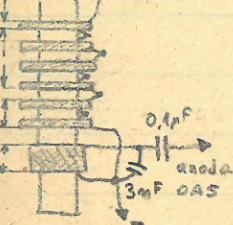
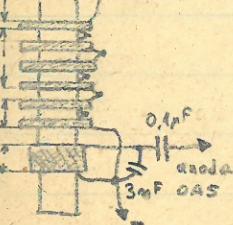
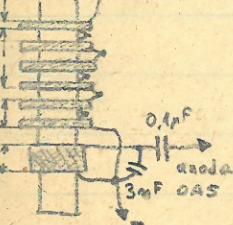
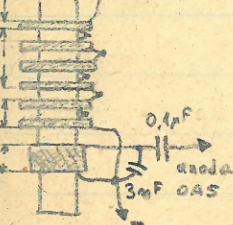
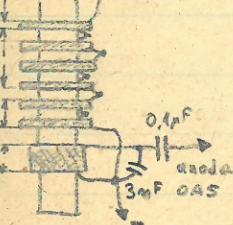
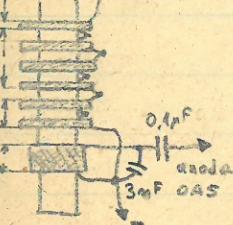
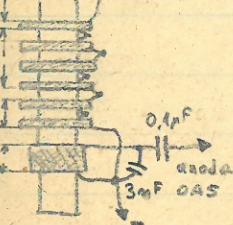
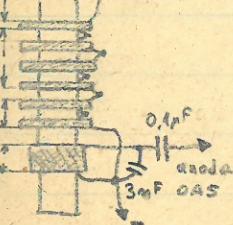
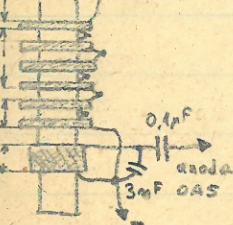
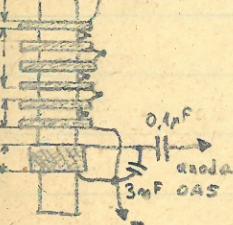
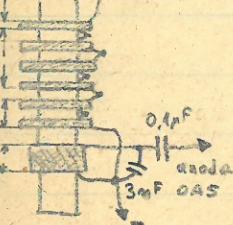
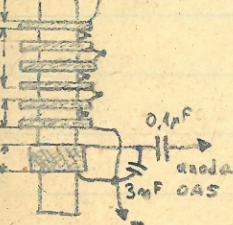
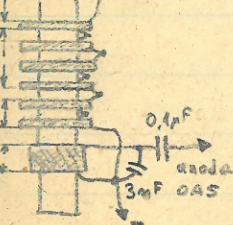
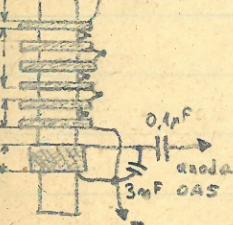
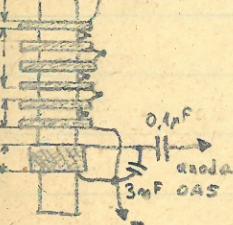
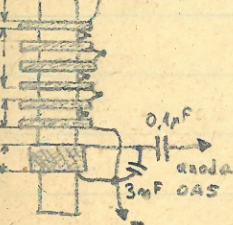
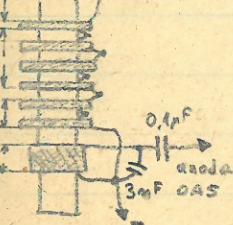
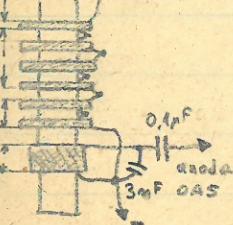
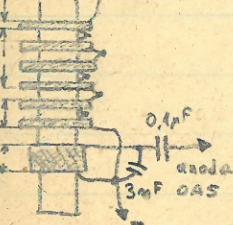
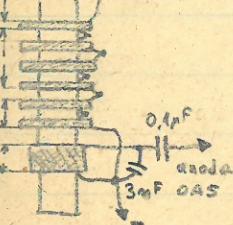
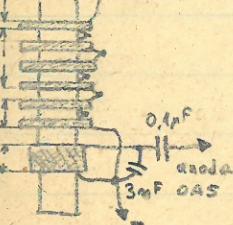
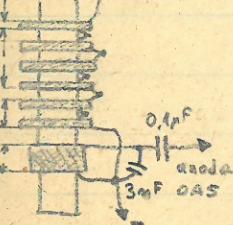
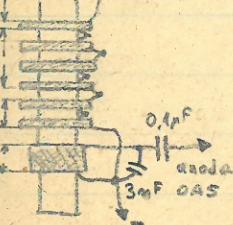
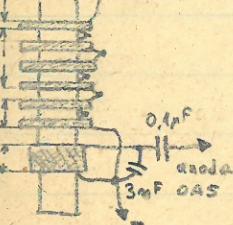
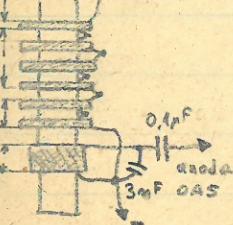
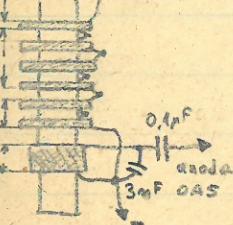
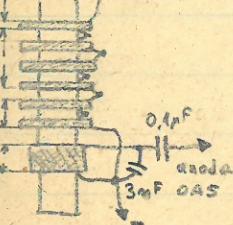
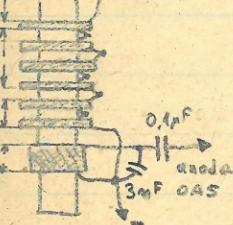
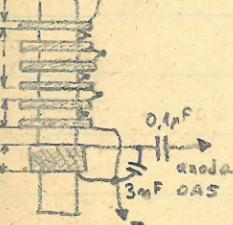
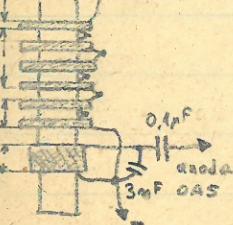
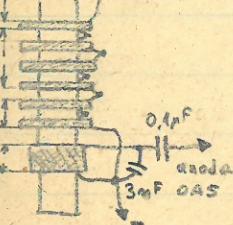
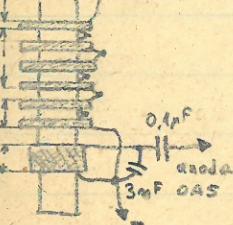
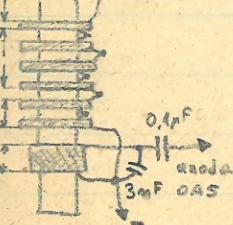
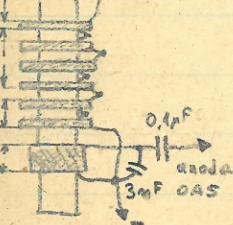
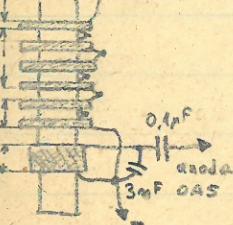
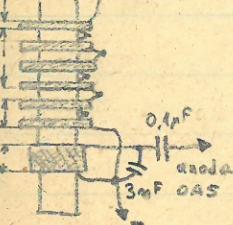
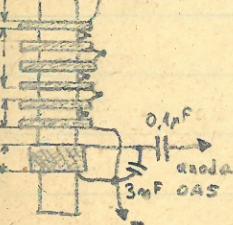
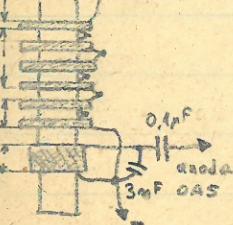
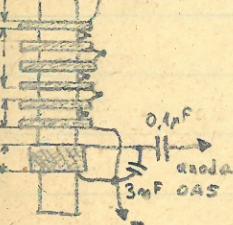
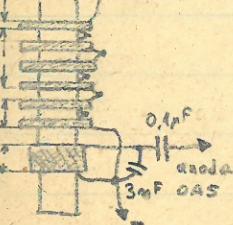
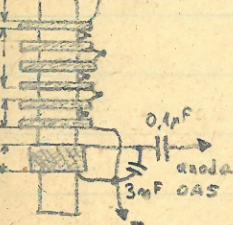
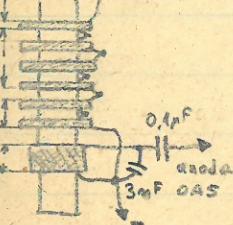
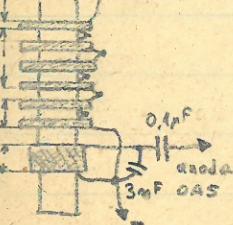
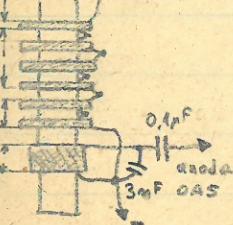
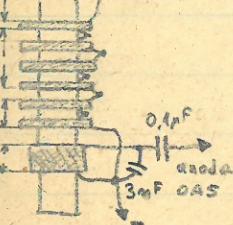
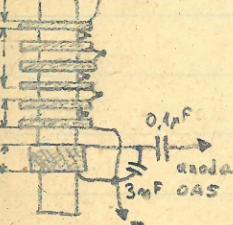
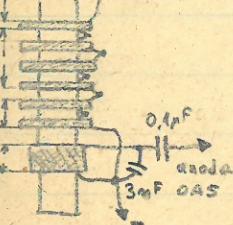
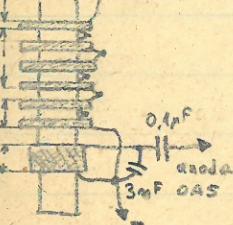
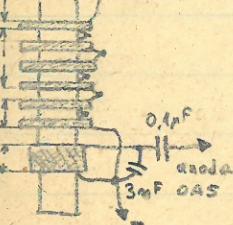
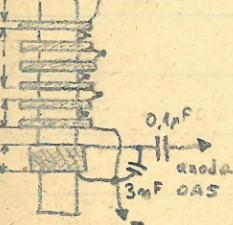
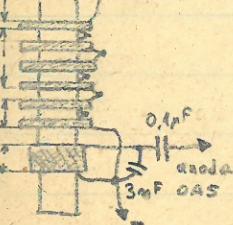
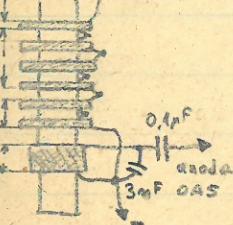
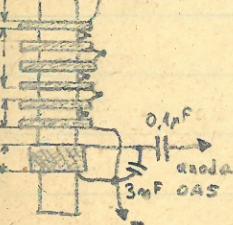
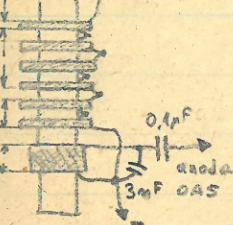
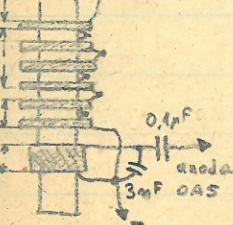
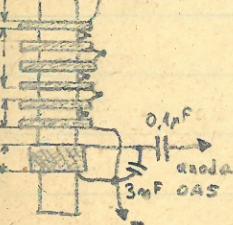
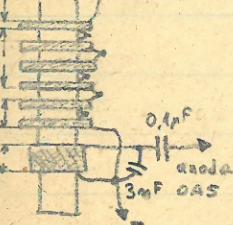
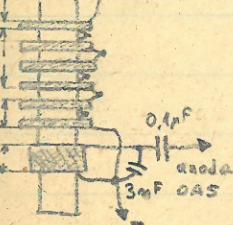
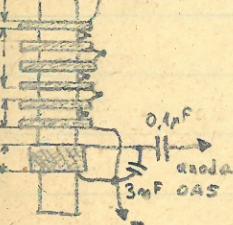
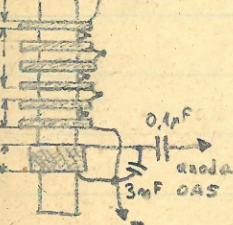
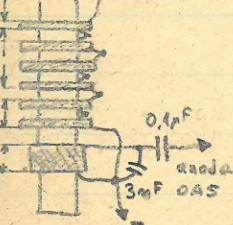
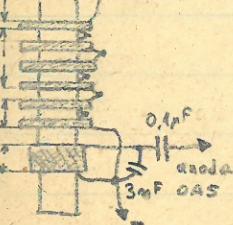
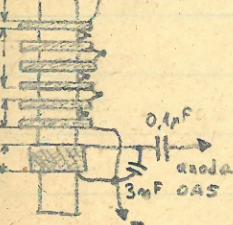
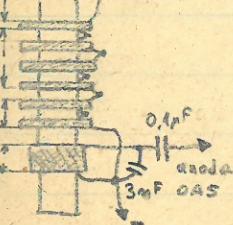
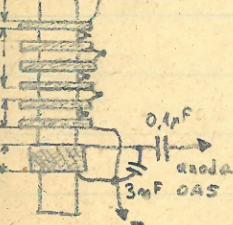
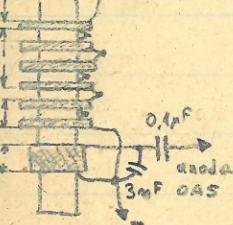
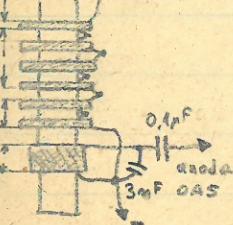
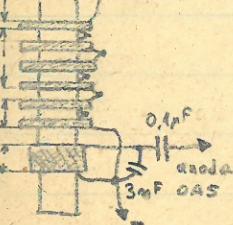
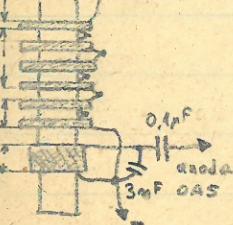
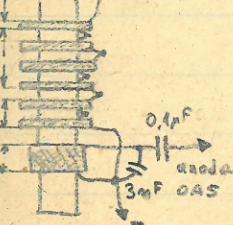
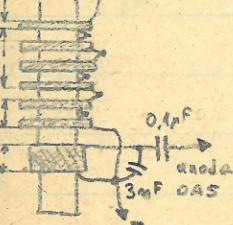
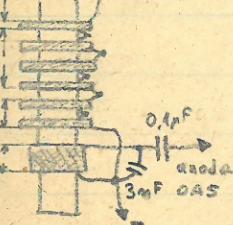
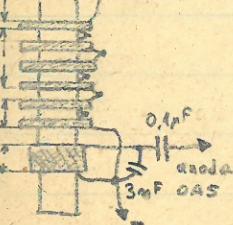
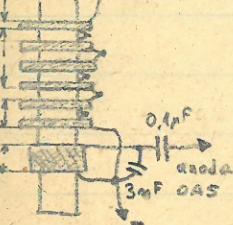
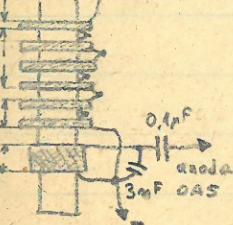
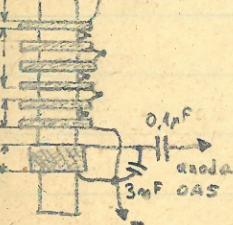
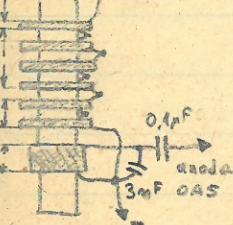
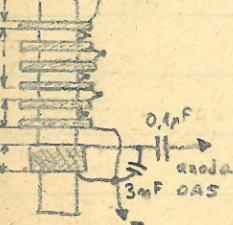
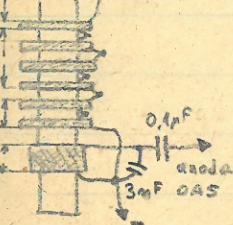
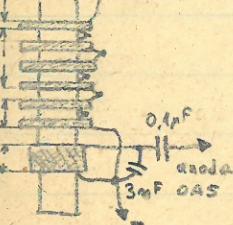
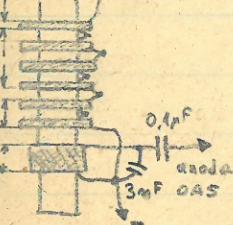
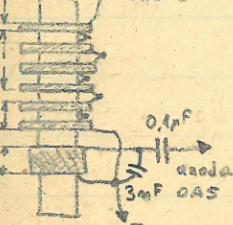
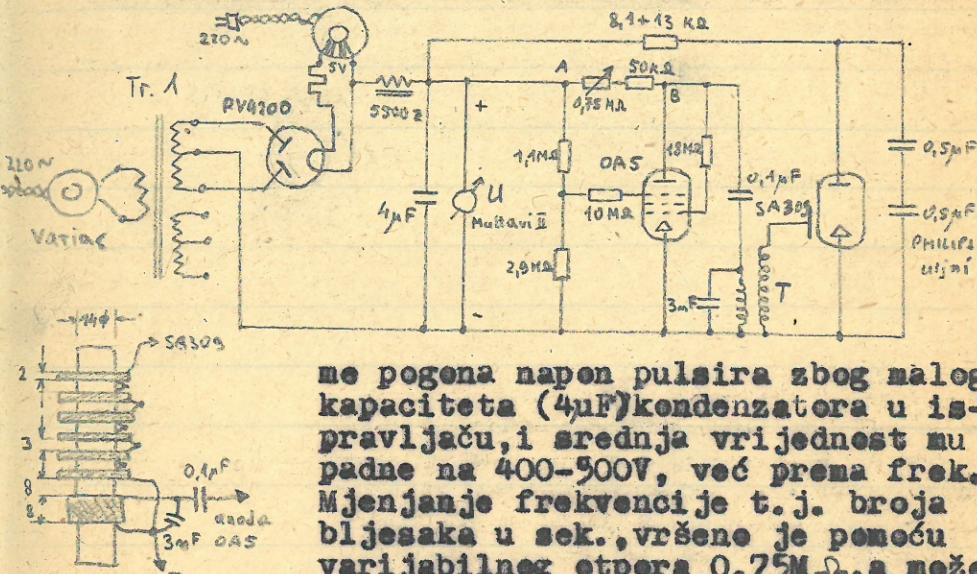
Po ovoj shemi složen oscilator dao je slijedeće rezultate: dužina vala $\lambda = 40\text{cm}$ anodna struja 15 mA (kad evo se struje već žari anodi - raditi same kratketrajanje), struja grijanja 3,75 A, uzbudjenje magneta 1A. Uz ovakve prilike neonka 110 V je intenzivne svjetilila u blizini čverova. Sijalica 6 V svjetilila je vrlo jake i posve bez galvanske veze, čiste kapacitivne, u blizini ed ca. 5 mm od žice Lecherevog voda ili pri kraju dipol-antene, a narečite jake kad premeštenja Lech.voda. Prijem je vršen dipel antenom, germanium-diedom i mikroampermetrom pa se kad najboljeg prilagedjenja na udaljenosti 90 cm debole ca. 10 μA. Uputa za rad: prvo ukopčaj grijanja, zatim uzbudjenje magneta od ca 2,5 A pa zatim ukopčaj anodni napon i postepeno ga diži, dok anodna struja ne bude ca. 3mA. Zatim centriraj magnetron dok anodna struja ne padne na minimum, a tek onda povisuj napon i smanjuj uzbudjenje magneta dok ne ustanoviš oscilacije sa 6 V sijalicom.

28.8.52

1148

Stroboskop

Devršena i iskušana aparatura sa SA-309 "Stroboskop" blještalicom i OA-5 trigger-cjevi koja je ujedno upotrebljena kao generator pilasteg napena. Radjene uz anodni napen 500V u praznom hodu (mjerene uz prekidač kod A-B), dok za vrijeme

1149

2.10.52

Mjerenje uzoraka jugovinila na "Universal bridge"

Mjeren je kapacitet i $\tg \delta$ kondenzatora kojem je dielektrikum bila proba jugovinila. Upotrebljen je kondenzator sa udesivim (vijkom) razmakom bloča, sa promjerom ploča 45mm. Površina ploča iznosi $15,9 \text{ cm}^2$. Iz poznate površine i razmaka ploča odredjen je ϵ' . Zbog rubnih efekata je međutim efektivna površina ploča veća nego geometrijska i to tim više, što je je veći razmak ploča. Za dva razna razmaka ploča, uz zrak kao dielektrikum, odredjena je efektivna površina mjerenjem kapaciteta, što za $d=1,25 \text{ mm}$ $C=12,3 \text{ pF}$, i za $d=1,58 \text{ mm}$ $C=4,6 \text{ pF}$. Izlazi efektivna površina $17,4 \text{ cm}^2$ i $23,7 \text{ cm}^2$. Za ostale razmake ploča odredjena je efektivna površina približno interpolacijom po numeričkoj relaciji $S=18,9d + 15,9$ (d u cm). Na osnovu tih površina odredjen je ϵ' za sve probe.

Rezultati mjerenja:

Oznaka probe	$C(\text{pF})$	$\tg \delta$	ϵ'
1 (vel. krem boje)	15,3	0,0225	3
8	25,6	0,0246	3,06
2	25,1	0,0258	2,9
13	22,6	0,041	3,2
14	19,9	0,0217	3,1
6	28,7	0,0345	2,94
5	12,3	0,0474	2,7
meki od kesice staklo od fotograf. ploče	95,6	0,13	6,35 ⁽²⁾
	76	0,027	6,16

1150

17.10.1952

Mjerenje $\tg \delta$ i ϵ' plexiglassa na Universal-bridge.

Na pločici od plexiglassa debljine 0,2 cm čvrste stisnutoj između elektroda promjera 4,5 cm na kalitu izmjereno je bilo:

$$\tg \delta = 0,0365$$

$$C = 25,3 \text{ pF}$$

Budući je za elektrode ustanovljeno ranije $S' = 15,9 + 18,9 \text{ d} = 15,9 + 18,9 \cdot 0,2 = 19,7 \text{ cm}^2$ to izlazi:

$$dC = 0,2 \cdot 25,3 \cdot 10^{-12}$$

$$\epsilon' = \frac{dC}{\epsilon_0 S'} = \frac{0,2 \cdot 25,3 \cdot 10^{-12}}{0,08854 \cdot 10^{-12} \cdot 19,7} = 2,9$$

(v. lab. dnevn. 6.1149)

1151

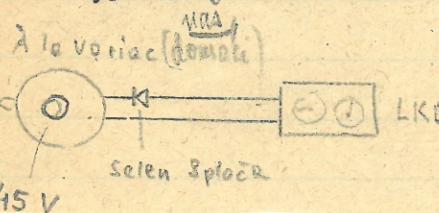
16.X.52

Ispitivanje nove pristiglog LKB meh.registratora

Kod davanja pojedinačnih impulsa istosmernom strujom, registrator je reagirao tek kod 60mA.

Kod pogona poluvalno ispravljenom izmj. strujom registrator radi pouzdano kod srednje vrijednosti struje $I'' = 20\text{mA}$.

Registrator "Ciklotron" radi sa istosmernim impulsima jačine ca 16mA, a kod poluvalnog ispravljanja sa $I'' = 6,5\text{mA}$.

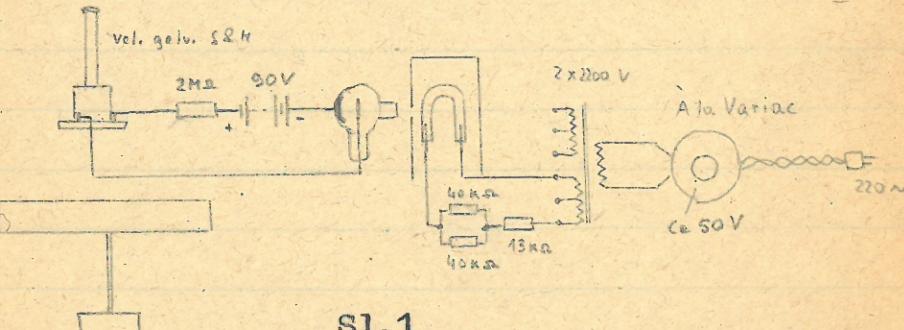

1152

16.i 17.X.52

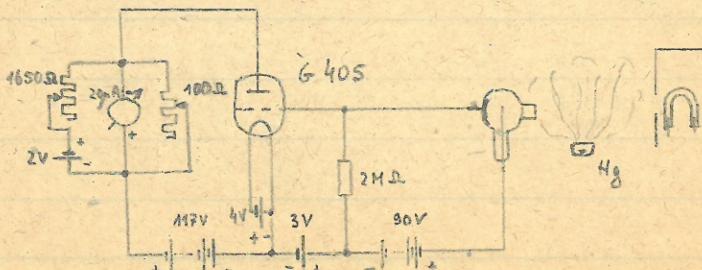
Ispitivanje nove quarz fotoćelije (Schätti)

a) Nova fotoćelija ispitana je pomoću niskotlačne Hg-svjetiljke (kvarclampa sa ograničenom strujom). Anodni napon ćelije 90 V. Prvo je vršeno direktno mjerjenje struje fotoćelije pomoću velikog balist. galvanometra sa skalom "Mirravi"-a udaljenom ca 2m, Spoj prema sl.1.Udaljenost svjetiljke od fotoćelije ca 10cm.Mjerjenje je vršeno u mraku.Kod paljenja svjetiljke, galvanometar je dao otklon ca 40 mm. Umetanje obične staklene ploče debljine ca 1,5mm izmedju ćelije i svjetiljke, smanjilo je otklon galvanometra na ca 4mm. Same osvjetljenje prostorije dalo je otklon ca 14mm.

Sl.1

b) Zatim je vršeno mjerjenje s mikroamp-metrom $20\mu\text{A}$ s kompenzacijom anodne struje u jednostepenom pojačalu sa cjevi G 405 prema sl.2.Uz maksimalnu osjetljivost(ukopčan cjeli shunt od 100Ω) i udaljenost Hg-svjetiljke ca 25cm daje instrument otklon od $12 \mu\text{A}$ (bez osvjetljenja kompenziran na nulu).Kod umetanja staklene ploče pao je otklon ca na $4\mu\text{A}$. Zatim je u posudici grijano malo žive (kap promjera ca 3mm) i pare puštene da prolaze izmedju fotoćelije i svjetiljke.Pri tome je otklon instrumenta pao na $14\mu\text{A}$.

Sl.2

OVU STR.

1153

navedeno 15. i 16.
DONIO jutroš iz Bgda (Vinča) ka. 7 mitički-
rija Co60 (i nešto Po). Winterst. veli da je
količ.akitvni Co60 "prično" točna, da da Po
(elektrolitički izlučen na foliji od Ni ili
Ag, ne zna točno) ima oko 30 do 40 mikroki-
rija, ali da je to gruba procjena, samo red
veličine! Glede pogibelji od zrakâ kod pre-
nosa: rekli mu da se trajno posve sigurno
može (valjda dnevno?) biti od količ. 1 mili
kiri udaljen 1 m kroz 1 min. No doze koje će
biti još nešto podnosiive bez većih ošte-
ćenja bit će znatno veće. Ako nisu vrlo zna-
tano veće (kod jednostrukog obasjavanja uz vr-
lo dugo izbjegav. svakog osvjetlj. Izgleda da
će biti to), onda bi ipak to bila usprkos pa-
žnji do krajnjih granica pri prenosu i za v.
i za mene ozbiljna doza (no imam podatka po
kojima bi još nešto isla bez naroč. pogibli).
Svakako Pb sam, nije mnogo pomagao kod 1,3
MeV Co60 gamazrakâ (ali daljina od preparametar
već nešto više). Još nisam dovoljno miren. U or-
maruu zidu 6. sobe u 18mm Pb oklopu (sa Cs134
u 5mm Pb oklopu): još dosta zrakau 6 sobi, Wulf
se izbija na 2-3 m brzinom od 1,7 d.sk./min,
a vlastito izbij. Wulfa u mojoj pred sobi gdje
nema već djelov. zraka ide sa 5,5 do 6 d.sk./h
(=0,1d.sk./min). Dakle odbiv.vl.izb. 0,1 od
opaz izbij. 1,7 bilo bi zbog Co60 i Cs134 iz
bijanje 1,6 d.sk./min (okr. oko 100 d.sk./h
oko 16x brže uvek zbog vlastit. izbij. !!!!!!! Montirati Pb+Ca je dobro za
praktičnu, a inace nemojte. Boje oklopiti!!!

1153a) IZBIJANJE WULFA u mojoj radnoj sobi i
u zadnjoj sobi gdje su u ormari u zidu još bi-
li novodonešeni (1153) 7 mc. Co60 u 18 mm zašti-
ti od Cs, a 3-4 mc. Cs. u onom 5 mm Pb u kome je
donešen Co60 iz Vinče. Cijela soba zatrovana zra-
kama, G.M. brojači daju par stotina brojanja, a 2-
nitni Wulf se evo ovako izbija gdje nema zraka (sa
moizbij. u mojoj radn.sobi) i gdje ima zr. (2 mod
ormara u zadnj.sobi sa Co60 okloplj. sa 18 mm Pb
i Cs 134 u 5mm Pb:
a) moja soba, otkl. Wulfa (jedna nit, druga slično):
Minute 0 8 15, itd. Otkloni: 273; 266, 259. id.
Prosj. (samoizbij.): 1 nit ca. 6 d.sk./mat(h)
b) zadnja soba, zatrov.zrakama: 1 nit Wulfa
Minute 0 8 15 itd.... Otkloni: ...
Prosj. 1 nit ca. 100 d.sk./h, dakle skoro 160-
struko kao u a)!

1154

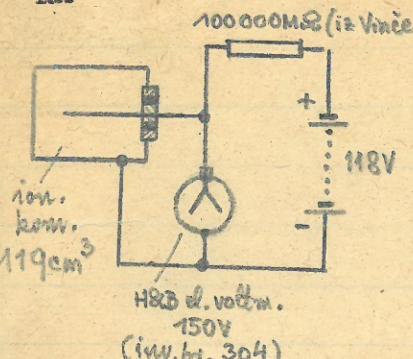
ISPITIVANJE VODE HE Zavrelje 25.11.52.
Danas poslao Nalaz o ispitivanju vode izdan na mol-
bu Elektroprojekta Zagreb Gundul. 32. Nalaz je bio za
vodu HE Zavrelje poslanu u 3 boce koje su dale sve
praktički identične rezultate. Ti su bili za 20, 40
i 60°C:

	vodljivost: K S.cm ² /cm (S/cm)	specif. otpor: $\Omega \cdot m^2/m$ ($\Omega \cdot m$)
20°C	0,00297	33,6
40°C	0,00444	22,5
60°C	0,00621	16,1

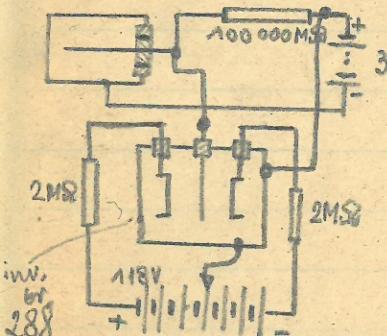
Xabilnost rada na radnici (dokument 9055/879 od 28.11.1952
"Elektroprojekta"

24.11.1952.

1155 MJERENJE STRUJE IONIZACIJE U IONIKOM. POMOĆU ELEKTROSTAT. VOLTM. I EKSTREMNO VISOKOG OTPORA

bila uz gornje prilike 10^{-11}

$$\frac{10^{-11} \cdot 3600}{119.03336 \cdot 10^{-9}} = 0,091 \text{ r/h}$$

$$\begin{array}{ll} \text{Co od 7 milikirija dakle: } & 0,63 \text{ r/h} \\ \text{Ce od 4 " } & 0,36 \text{ r/h} \end{array}$$

N.B. Odmah iznoga dočekao je G.E.C. elektrostat. tank (veličina); dobiveni (Kompresor u vakuušu odo 20Pa) i daljnja 3 do 4 m. (s 14 ne potrebuje blizu do 18 do 20Pa); djeluje već na daljinu 1m; CO2 počinje uždu i iz dalj. 1m!

1156 NOVA PEĆ za rad s vis.vakuumom 26.12.52.
Sagradjena peć sa 3 otpora po ca. 157 omama i priključena na trofaznu mrežu 3x381 V u zvijezdu, takođe je svaka faza dobivala 220 V a mjerena struja je bila oko 1,4 A (odatle i zaključeno na 157 po fazi potrošača). Ugrijavanje išlo postepeno, i dostap brzo došlo do stacionarn. stanja kod ca. 220 do 225 °C, uz zatvorenu peć sa svih strana (uglavnom). Mjerenjem termometrom do 360°C. Učin triju fazu: $\sqrt{3} \cdot 381 \cdot 1,4 = 925 \text{ W}$! Kod spoja u trokut trebat će predotpori (da grijači ne izgore)!

Po shemi desno pao je otklon na voltm. od 118V na 111V dakle za 7V kada je ion. kom. primaknut Co (7 milikirija) na razmak od ca. 3mm. To znači da je 1V pada napona odgovarao 1 milikiriju.

Ce je dao pad napona 118-114=4V dakle ga ima 4 milikirija.

Struja je kroz komoru $10^{-11} \text{ A}/\text{milikiriju}$.

Po shemi desno mjerena je pad napona na otporu 101 omama pomoći Piezoe-Kohlhörsterovog petljastog elektrometra. Sa Ce dobiven je otklon od skoro 3 d.sk. uz projekciju ~~skala~~ na skalu udaljenu 1,3 m.

Uz gornje prilike odgovara 1 milikiriju:

1157

26.12.52

Ispitivanje novih instrumenata.

Ispitivani novi instrumenti koje je nabavio Savjet za prosvjetu, i to "Norma" Spiegelgalvanometer i Röhrenvoltmeter. Galvanometar je ispitivan pomoću termopara Cu-konstantan i mjerena je struja puštena iz 2V aku. kroz otpor 18M. Na najosjetljivijem području galvanometar daje skoro puni otklon kada se termopar grijе prstima. Kod drugog mjerjenja galv. je da vao otklone 55; 5,5; 0,55 nad područjima 2:10 2 10 i 2 10 A/d.sk. Instrument je preuzet potpuno ispravan.

Naprotiv, cjevni voltmetar, pokazao se neispravan, jer nekada radi dobro i pokazuje točno, a nekada pokazuje krivo i nepouzdano. Ponaša se tako da ima neki loši kontakt. Kada radi loše otklon je obično polovica prave vrijednosti, a katkada kazaljka pleše i oko nižih vrijednosti. Zapaženo je da instrument pokazuje točno kada se ugrije i uopće u toploj prostoriji. Instrument se na svim područjima ponaša jednako.

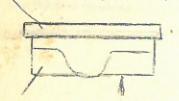
1158

26.12.52.

Radiografija sa 7mC-Co60-štapićem.

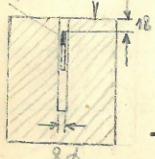
Co60-štapić u aluminijskoj čahuri postavljen je centrično u rupi velike olovne posude tako da gornji kraj štapića bio udaljen 18mm od ruba posude. Kao objekt je služio komad od čeličnog ljeva (od ing. Kirchmajera) i postavljen je na udaljenost ca 90cm od izvora. Iznad objekta položen je röntgen-film. Na osnovu dijagrama u fig. 1 "Gamma Radiography in the United Kingdom", W.S. Eastwood, Nucleonics July 1951, pp 50-59, (krivulja Co60, 1inch čelika-125mCh) izračunata je potrebna ekspozicija 7h, okruglo 3 dana. Stvarno je eksponirano od 26.12.u 19h do 8h 30.12., dakle 85 sati.

Kaseta s filmom.

Objekt

ca. 900

Co-60
štapić

Nakon razvijanja negativ pokazivao velika pocrnjenja, no koja se nisu nikako mogla pravo interpretirati. Nije isključeno da je film bio već pokvaren. (*)

PONOVITI POKUS S DOBRIM X-RAY FILMOM!!!

* P.S.: Nakon x-ray - (od FotoKemiKE) trče /VC1528/

10 min film (odvole lijevana na Reber, a zatim je ponovo nađeno).

OSCILLATOR ZA 80 MHz

29-12-52.

Vršen je pokus s velikim oscilatorom (cjev RCA838) uz upotrebu zavojnice sa $w=3$ d=3cm i l=2,8 cm, od bakrene žice 3mm Ø. Srednji odvojak uzet je na ca 3/4 zavojja (računato od priključka rešetke). Na Variacu je uzet napon ca 120V, anodna struja 110mA rešetkina ca 20mA. Na "Marconi" UHF-waveneter-u u udaljenosti ca 3m od oscilatora mjerena je frekvencija osnovnog vala i dviju harmoničkih članova. Osnovni je dao otklon ca 25 d.sk., a viši oko 3d. sk. instrumenta. Rezultati su slijedeći:

d.j.sk.kondenzatora područje frekv. duž.vala

22	III	83 MHz	3,6 m
33,5	IV	166 MHz	1,8 m
70	IV	249 MHz	1,2 m

Kao kapacitet titrajnog kruga upotrebljen je kond. sa dvije kružne ploče (za mjerjenje) sa promjerom razmakom ploča D=4,5 cm i d=1,4 mm. Računski se dobiva C=10,2pF i L=0,203uH a odатle f=111MHz. Ako se pretpostavi da kapaciteti elektroda i dovođa iznose oko 10pF, dobiva se približno izmjerena frekvencija.

Tinjalica se palila samo u blizini kondenzatora, a kada je jednom zapaljena gorila je i u polju zavojnice.

Žilet se u zavojnici zagrijavao, ali vrlo slabo (uopće se nije usijao).

